

Predikan 2 söndagen i advent

2017-12-10 i Stockholm av Johannes Rydh, godkänd av kyrkoherde Sten Rydh

I Guds, Faderns, + Sonens och den helige Andes, namn. Amen.

Bön: O Herre Gud, himmelske Fader! Tala till oss genom ditt heliga och ofelbara ord, och låt oss rätt mottaga det i tro och bön. Tala till oss om din heliga lag, och ditt befriande evangelium som tar bort våra synder och skänker oss evigt liv. Kom till oss med din helige Ande och uppfyll oss med din nåd. Genom din Son, Jesus Kristus, vår herre och Frälsare. Amen.

Predikotext

Luk. 21:25-36

Jesus sade till sina lärjungar: 25 "Tecken ska visa sig i solen och månen och stjärnorna, och på jorden ska folken gripas av ångest och stå rådlösa vid havets och vågornas dån. 26 Människor ska tappa andan av skräck i väntan på det som ska drabba världen, för himlens makter ska skakas. 27 Då ska man se Människosonen komma i ett moln med stor makt och härlighet. 28 Men när det här börjar hända, så räta på er och lyft era huvuden, för er befrielse närmar sig." 29 Han gav dem också en liknelse: "Se på fikonsträdet och alla andra träd. 30 När ni ser att de knoppas, förstår ni av er själva att sommaren redan är nära. 31 På samma sätt vet ni, när ni ser detta hända, att Guds rike är nära. 32 Jag säger er sanningen: Det här släktet ska inte förgå förrän allt detta sker. 33 Himmel och jord ska förgå, men mina ord ska aldrig förgå. 34 Men akta er för att tynga era hjärtan med festande, rus och livets bekymmer så att den dagen plötsligt drabbar er 35 som en snara, för den ska drabba alla som bor över hela jorden. 36 Var ständigt vakna och be om kraft att undfly allt som ska ske och kunna bestå inför Människosonen."

Inledning

När vi under adventstiden förbereder oss inför julens härliga högtid antar den nu en bot- och fastekaraktär, där texterna idag erinrar oss om Herrens andra ankomst på den yttersta dagen. Domedagens viktiga tema återkommer. Det är en allvarlig sak att möta Guds rättfärdiga dom, men för kristna innebär den ett stort glädjeämne. Så är det när "Kristus kommer i sitt rike", vilket är söndagens överskrift. Härom sammanfattar vi:

1. Tecknen inför Kristi ankomst manar till bättring
2. De kristnas lidande i tiden är tecken på vår förlossning
3. Människosonens ankomst ska vara en glädje för de troende

1. Tecknen inför Kristi ankomst manar till bättring

Tidigare i vår evangelietexts kapitel berättas det om förhållandena på jorden före hans återkomst. Där säger Jesus:

Folk ska resa sig mot folk och rike mot rike. Det ska bli stora jordbävningar och svält och pest på den ena platsen efter den andra, och skrämmande syner och väldiga tecken från himlen. (Luk 21:10-11)

Vi kan med tydlighet se hur dessa tecken är uppfyllda i vår tid. Trots ihärdiga ansträngningar var 1900-talet ett århundrade fyllt av hemska krig, naturkatastrofer, svält och farsoter. Detta förskräcker, med all rätta, kristna såväl som hedningar.

Många människor är idag oroliga för miljöförstöring och klimatförändringar. En del befarar att det slutligen kommer leda till civilisationens undergång. Andra oroar sig för ett nytt världskrig eller en dödlig pandemi. Den tekniska utvecklingen med framgångar inom s.k. artificiell intelligens har fått många att måla upp ett scenario där maskiner utplånar oss och tar över världen. Det bästa vore nog att försäkra sig om artens överlevnad genom att snarast söka kolonisera andra planeter och solsystem när katastrofen oundvikligen kommer. Ja, så menar vissa framstående forskare och tänkare.

Det är naturligtvis bra att vi människor tar väl hand om Guds fantastiska skapelse. Det är en god sak att värna om miljön, och att verka för fred och välbefinnande, och Gud vill att vi använder vårt förnuft till sådant. Men sådan omsorg kommer inte avvärja domedagen. Allt detta onda som människor befarar, sker varje dag runtomkring i världen, hur mycket vi än anstränger oss.

Domedagen kommer att anlända vid den tidpunkt som Gud fastställt, och ingen människa kan ändra på det. Men vi har Guds löfte om att han kommer att upprätthålla sin skapelse ända till slutet, då vår herre Jesus Kristus kommer tillbaka. Det ska vara som på Noas tid, säger Skriften. När floden kom levde människorna som vanligt, och var helt oförberedda på den plötsliga katastrofen. Och när Gud låtit vattnet dra sig tillbaka satte han regnbågen som ett synligt tecken på sitt löfte om att aldrig igen utplåna mänskligheten. Detta är visst och säkert. I vår text säger Jesus:

Jag säger er sanningen: Det här släktet ska inte förgå förrän allt detta sker. (v. 32)

Det är alltså inte klimatet eller ett kärnvapenkrig vi främst ska oroa oss över, utan det som är mycket värre. Guds eviga och rättvisa lag anklagar oss för vårt syndafördärv.

Detta budskap förtigs eller förvrängs. Även i många kyrkor, där Guds Ord borde ljuda oupphörligen, predikar man inte gärna om Guds straff och eviga domslut. Och om det nu finns en gud så måste han – förstås – låta alla människor bli frälsta. Så säger man. Men så lär inte Skriften. Den som inte tar lagens anklagelser på allvar, eller som tror att det efter döden finns en möjlighet till omvändelse, bedrar sig själv. Då kommer dagen att komma plötsligt och oväntat, som en snara, och väcka stor förskräckelse:

På jorden ska folken gripas av ångest och stå rådlösa vid havets och vågornas dån. Människor ska tappa andan av skräck i väntan på det som ska drabba världen, för himlens makter ska skakas. (v. 25–26)

Jesus talar också om andra tecken under nådens tid, som specifikt talar om hur det ska stå till inom de förment kristna kyrkorna. I parallellstället i Matteus säger Jesus:

Se till att ingen bedrar er. Många ska komma i mitt namn och säga: Jag är Messias, och de ska bedra många. (Matt 24:4–5)

Många falska profeter ska träda fram och bedra många, och eftersom laglösheten ökar kommer kärleken att kallna hos de flesta. (Matt. 24:11–12)

Jesus betonar och varnar särskilt för de falska profeterna. De ska träda upp i kyrkorna iklädda fina skrudar och tala vackra ord i, som de menar, Jesu namn. De säger sig tala om Kristus, och det är en bekväm lära som är lätt att acceptera och bekänna sig till. Men det är Antikrists falska lära, och den kommer leda bort människor från den sanna tron och föra dem i fördärvet. Det ser vi med all önskvärd tydlighet idag. De falska profeternas anhängare är många fler än de bibeltroende som vill hålla sig till vad Gud sagt. Vi ska inte förvånas över dessa av Skriften förutspådda tecken, eller tvivla på grund av vår kyrkas ringa storlek eller anseende. Även kyrkan har Guds löfte om bevarande och upprätthållande:

Himmel och jord ska förgå, men mina ord ska aldrig förgå. (v. 33)

2. De kristnas lidande i tiden är tecken på vår förlossning

Vi har sett hur vår tid präglas av avfall, otro och förföljelser av kristna. Krig, svält och annat elände drabbar världen. Dessa tecken är de ”knoppar” som Jesus talar om i sin liknelse om fikonsträdet.

Se på fikonsträdet och alla andra träd. När ni ser att de knoppas, förstår ni av er själva att sommaren redan är nära. På samma sätt vet ni, när ni ser detta hända, att Guds rike är nära. (v. 29–30)

Sommaren är en härlig tid, väl värd att se fram emot. En kristen har ständigt framför sig som sitt mål Guds rike, Kristi ljuvliga ankomst, och den eviga glädje som därpå följer. Men ännu i tiden måste kyrkan lida.

Då ska man utlämna er åt lidande och döda er, och ni kommer att bli hatade av alla folk för mitt namns skull. Och då ska många komma på fall, och de ska förråda varandra och hata varandra. (Matt 24:9–10)

Runtomkring i världen förföljs kristna med stor iver. Om vi här i Sverige ännu är förskonade från de värsta kroppsliga hoten så får vi lida på andra sätt på grund av vår tro. Det kan vara hån och förtal i media om ”fundamentalister” som inte anpassar sig efter den här tidens moral och envisas med gamla skrifter som gudomliga och ofelbara. Det kan vara en arbetskollegas föraktfulla kommentar om de som inte accepterar utvecklingsläran, eller icke-kristna vänner och bekanta som man gärna skulle vilja känna större tillhörighet med.

Den som bevarar Kristi frälsande evangelium i sitt hjärta kan djävulen inte tåla, och han försöker på alla sätt och vis att föra oss bort till den breda vägen. Och den gamla människan, det onda köttet, vill gärna anpassa sig och sluta lida för Kristi skull. Om så sker behövs inte förföljelserna på samma sätt. Då kommer istället beröm från människor för en ”tolerant” och ”modern” kristendom. Så kommer tyvärr att ske med många. Jesus säger:

Ve er när alla människor talar väl om er! (Luk 6:26)

Vi ska inte låta oss nedslås av den onda tiden, utan vara ”*ständigt vakna och be om kraft att undfly allt som ska ske och kunna bestå inför Människosonen*”, såsom Jesus uppmanar. Att vi får lida är nämligen ett tecken på att vi har den rätta tron. Därför ska vi prisa Herren när vi möter motgångar:

Saliga är ni när människor hånar och förföljer er och ljuger och säger allt möjligt ont om er för min skull. Gläd er och jubla, för er lön är stor i himlen. På samma sätt förföljde man profeterna före er. (Matt 5:11–12)

Denna glädje kommer av den av nåd skänkta tron på evangeliet om Kristi försoning av våra synder. Det är glädjen över att lagens tunga ok har lyfts av genom Jesu död på korset och så brutits en gång för alla. Det är glädjen över att Gud förbarmat sig över oss fattiga syndare. Att Kristus lidit långt värre än vad vi någonsin kommer att behöva göra, för vår skull. En sådan rätt glädje kan inte frammanas av egna strävanden, utan kommer endast av nåd.

Denna Guds frid är den som övergår allt förstånd (Fil. 4:7). Det är inte förnuftets eller otrons frid, som endast söker mildra vad vi behöver utstå, utan en Guds frid mitt i lidandet. Då kan vi förväntansfullt se fram emot Jesu ankomst med glädje och förtröstan.

3. Människosönens ankomst ska vara en glädje för de troende

Men när det här börjar hända, så räta på er och lyft era huvuden, för er befrielse närmar sig. (v. 28)

Till skillnad från de otroendes förskräckelse kommer domedagen för de kristna vara den slutliga segern. Fikonträdet står då i full blom, och sommaren har anlänt.

När Kristus kommer så tar allt lidande slut. Vi kommer vara befriade från våra syndiga och bristfälliga kroppar och istället återuppstå med fullkomliga, heliga kroppar. Vi kommer att få skåda Gud ansikte mot ansikte, och inte blygas. I kraft av Jesu försoningsverk är nämligen alla våra synder kastade i havets djup. Då finns det heller ingenting kvar att dömas för. Detta kan vi vara helt vissa om. För den som har sin förtröstan på detta är Kristi ankomst en ofattbar glädje som inte har någon ände.

Jag säger er sanningen: Den som hör mitt ord och tror på honom som har sänt mig, han har evigt liv. Han drabbas inte av domen utan har gått över från döden till livet. (Joh 5:24)

Amen.

Bön: O Herre Gud, himmelske Fader, som låtit din Son komma i världen att upprätta ditt herravälde, vi tackar dig att du i honom utkorat oss till dina barn, och kallat oss att tjäna honom och hans rike på jorden. Vi bedja dig: Förläna oss nåd att vandra såsom rikets barn. Behåll oss i ditt ord och i en rätt tro, så att våra hjärtan icke förtyngas av denna tidens omsorger. Hjälp oss att bedja och vaka, att vi omsider, vid din Sons tillkommelse, med alla kristtrogna, får del i den himmelska glädjen. Amen.